

„§ 8. Spis, o którym mowa w § 1 pkt 3, sporządza się na podstawie księgi osób pochowanych na cmentarzu.”;

9) w § 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Pomyłki powstałe przy ręcznym lub maszynowym dokonywaniu wpisów do ksiąg cmentarnych wykreśla się linią ciągłą w sposób umożliwiający odczytanie wykreślonego zapisu. Prawidłowe brzmienie zapisu wykreślonego wpisuje się w tej samej rubryce lub w rubryce „uwagi”. Przy każdej poprawce zamieszcza się datę i czytelny podpis osoby dokonującej poprawki.”;

10) § 13 otrzymuje brzmienie:

„§ 13. Jeżeli w danym roku kalendarzowym nie zostały wykorzystane wszystkie strony ksiąg cmentarnych, prowadzonych w układzie rocznikowym, księgi te można wykorzystywać w latach następnych.”;

11) § 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 15. 1. Prowadzenie księgi cmentarnej w systemie informatycznym odbywa się w układzie rocznikowym.

2. Do ksiąg cmentarnych prowadzonych w systemie informatycznym przepisy § 9 ust. 1—3, § 10, § 11, § 14 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Wydruk komputerowy wszystkich danych zawartych w księdze cmentarnej albo ko-

pię tych danych, sporządzoną na elektronicznym nośniku informacji, sporządza się na ostatni dzień roboczy każdego roku kalendarzowego.

4. Dane zgromadzone w systemie informatycznym podlegają ochronie zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

5. Systemy informatyczne służące do prowadzenia ksiąg cmentarnych powinny podlegać zabezpieczeniom sprzętowym i programowym uniemożliwiającym przetwarzanie danych w księgach cmentarnych przez osoby nieuprawnione.”;

12) w § 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Księgi cmentarne powinny być przechowywane w pomieszczeniu zapewniającym należyte ich zabezpieczenie przed uszkodzeniem, zniszczeniem, kradzieżą oraz w sposób uniemożliwiający przetwarzanie danych w księgach cmentarnych przez osoby nieupoważnione.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

K. Janik

1371

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 23 lipca 2003 r.

w sprawie norm powierzchni mieszkalnej dla osób uprawnionych do kwater

Na podstawie art. 26 ust. 7 w związku z art. 84a ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 368, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325 i Nr 58, poz. 533).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984 i Nr 240, poz. 2055 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 101, poz. 944 i Nr 134, poz. 1267.

§ 1. Rozporządzenie określa normy powierzchni mieszkalnej przysługujące osobom uprawnionym do osobnej kwatery stałej, o których mowa w art. 84a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, i osobom uwzględnianym przy ich przydziale oraz wykaz chorób uprawniających do przyznania dodatkowej powierzchni mieszkalnej ze względu na stan zdrowia.

§ 2. 1. Ustala się następujące normy powierzchni mieszkalnej:

1) trzy normy powierzchni mieszkalnej — dla żołnierza zawodowego posiadającego na dzień zwolnienia z zawodowej służby wojskowej stopień wojsko-

wy generała lub admirała oraz innego oficera, który został zwolniony z zawodowej służby wojskowej ze stanowiska służbowego oznaczonego w etacie stopniem wojskowym generała lub admirała;

2) dwie normy powierzchni mieszkalnej — dla żołnierza zawodowego posiadającego na dzień zwolnienia z zawodowej służby wojskowej stopień wojskowy majora (komandora podporucznika), podpułkownika (komandora porucznika) lub pułkownika (komandora) oraz innego oficera, który został zwolniony z zawodowej służby wojskowej ze stanowiska oznaczonego w etacie stopniem wojskowym pułkownika lub komandora;

3) jedna norma powierzchni mieszkalnej — dla innych osób niż wymienione w pkt 1 i 2.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dyrektor Zarządu Zasobów Mieszkaniowych Minister-

stwa Spraw Wewnętrznych i Administracji może przydzielić osobie uprawnionej do osobnej kwatery stałej kwatery o powierzchni mieszkalnej większej niż określona w ust. 1, nie większej jednak niż o 10 m².

§ 3. 1. Dodatkowa powierzchnia mieszkalna przyznana na stałe ze względu na stan zdrowia osoby uprawnionej lub członka jego rodziny wynosi od 7 do 10 m².

2. Wykaz chorób uprawniających do przyznania dodatkowej powierzchni mieszkalnej ze względu na stan zdrowia określa załącznik do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

K. Janik

Załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 23 lipca 2003 r. (poz. 1371)

WYKAZ CHOROÓB UPRAWNIAJĄCYCH DO DODATKOWEJ POWIERZCHNI MIESZKALNEJ ZE WZGLĘDU NA STAN ZDROWIA

I. Przewlekłe choroby stwierdzone przez wojskową komisję lekarską:

- 1) zespół nabytego braku odporności (AIDS);
- 2) choroby skóry wymagające długotrwałego i uciążliwego leczenia, w szczególności z rozległymi ubytkami skóry i naskórka oraz przetokami — nierokujące szybkiego wygojenia, pyłodermie, tuszczycy, rybia tuska, atopowe zapalenie skóry, choroby pęcherzowe o podłożu autoimmunologicznym, liszaj rumieniowaty, trądźnica uogólniona;

3) przewlekły zanikowy cuchnący nieżyt nosa (ozena);

4) schorzenia przebiegające z nietrzymaniem kału bądź moczu, w których leczenie operacyjne nie przyniosło poprawy;

5) przewlekła niewydolność oddechowa w przebiegu przewlekłych schorzeń układu oddechowego;

6) stała tracheostomia niezależnie od pierwotnej przyczyny;

7) choroby psychiczne (w tym psychozy endogenne — schizofrenia paranoidalna, parafrenia, choroba afektywna jedno- i dwubiegunowa, zespół psychoorganiczny z zaawansowanym otępieniem lub charakteropatią) potwierdzone stacjonarnym leczeniem szpitalnym, powodujące całkowitą niezdolność do pracy;

8) głęboki niedorozwój umysłowy;

9) choroby układu nerwowego powodujące duże upośledzenie sprawności ogólnej (skutki urazów okołoporodowych, stwardnienie rozsiane, miaśnienia, niedowładny niezależnie od pierwotnej przyczyny, schorzenia przebiegające z ruchami mimowolnymi, zaburzenia opuszkowe oraz padaczka z częstymi napadami);

10) niewydolność krążenia w klasie III i IV według NYHA — niezależnie od przyczyny, która ją powoduje.

II. Uprawnienia przyznawane przez wojskową komisję lekarską ze względu na stan zdrowia w stosunku do osób:

1) które w związku z trwałym kalectwem mają ograniczoną w znacznym stopniu zdolność poruszania się i wymagają opieki osób trzecich, oraz osób, które z uwagi na rodzaj kalectwa wymagają specjalnego przystosowania pomieszczenia, w szczególności zainstalowania w zajmowanym lokalu urządzeń ułatwiających samoobsługę albo niezbędnych do prowadzenia rehabilitacji w warunkach domowych;

2) których stan zdrowia uzasadnia używanie ręcznego wózka inwalidzkiego;

3) których stan zdrowia z innych niż wymienione w pkt 1 i 2 schorzeń uniemożliwia wspólne przebywanie z innymi osobami w jednym pomieszczeniu.